

HET LEVEN VAN DE BOEDDHA

Door Ledi Sayadaw

Namo tassa Bhagavato Arahato Samma-Sambuddhasa *

I

Moge de Volledig Verlichte op mijn hoofd verblijven!
Het is voor het welzijn, voordeel, goed en geluk
van goden en mensen: dat een uniek wezen, de Boddhisatta,
Op een donderdag, vollemaansdag van juli (Waso),
Toen de moesson begonnen was en de regen neerstroomde,
neerdaalde in Maha Maya's schoot: de koningin van Suddhodana
Op het verzoek van goden en deva's die vergaard waren,
Vanuit de tienduizend Universa van de Jatikhittiya.

II

Groot was de vreugde na verloop van tien maanden **
Bij Zijn Edele geboorte in Lumbini, bij Kapilavatthu,
Temidden van de prachtige tinten van de bloeiende Sala bomen,
Op een vrijdag, vollemaansdag van mei (Kasone),
Het achtenzestigste jaar van de Maha Era - de zesde eeuw v. C.
Tot welzijn en geluk van velen: van mensen, godheden en goden.

III

De Vorstelijke Prins kreeg Zijn nicht, een prinses, tot vrouw,
Beiden waren ze pas zestien jaar en ze leidden
Een gelukkig en weelderig leven gedurende dertien jaren:
Er werden drie paleizen gebouwd, aangepast aan de drie seizoenen
Het koude, het warme en het regenrijke - en temidden van alle weelde,
Werd Prins Siddhatta zich de alomtegenwoordigheid van het lijden bewust. Bij Het
zien van een afgeleefde, een zieke, een dode en een kluizenaar
De vier tekens van de deva's - verzaakte Hij de wereld,
Op een maandag, vollemaansdag van juli (Waso);
En begon een opzienbarende reis op zoek naar Waarheid en Eeuwige Vrede
Op Zijn negenentwintigste jaar, in de volle bloei van zijn jeugd.

IV

Gedurende zes inspannende jaren in het woud,
Na de Anoma overgestoken te hebben,
Verrichtte de ascetische Siddhatta een bovenmenselijke krachtsinspanning, Door
de strengste ascese op verscheidene wijzen te beoefenen.
Tenslotte vond Hij de Middenweg en de Vier Edele Waarheden,
Op een woensdag, vollemaansdag van mei (Kasone),
Gezeten onder het bladerdak van de Pipal Bodhi boom,
Wiste Hij alle onreinheden uit, en verdreef alle onwetendheid.
Wijsheid kwam op, duisternis verdween. Hij werd een Boeddha –
Een verlichte of Ontwaakte - tot welzijn van velen,
Met een invloed reikend tot de tienduizend Universa.

V

Naar het hertenpark van Migada in Isipatana ging de Verlichte,
Waar de Pancavaggi, de vijf hardwerkende asceten
Die bij Hem waren gedurende Zijn strijd, zich ophielden,
Precies twee maanden nadat hij het Boeddhaschap had bereikt,
In Zijn vijfendertigste jaar, hield Hij Zijn eerste leerrede
Op een zaterdag, vollemaansdag van juli (Waso).
Hoewel Hij Zich rechtstreeks richtte tot de toegewijde asceten,
Kwamen deva's en brahma's van de tienduizend Universa
Om gebruik te maken van de gulden gelegenheid om
De lering te horen: de Dhammacakkapavattana Sutta,
Het draaien of het in werking stellen van het Wiel van de Waarheid.

VI

Vanuit begaanheid met welzijn en goed
Van mensen, deva's en brahma's, onderwees de Boeddha Gautama de leer.
Ontelbare wezens bereikten het Nibbana: onsterfelijkheid.
Nadat Hij gedurende vijfenveertig jaar succesvol gepredikt had, kwam Hij
Op een donderdag, vollemaansdag van mei (Kasone)
In het honderdachtenveertigste jaar van de Maha Era,
Bij het bereiken van de rijpe leeftijd van tachtig jaar,
In Kusinara, het land van Mallas, waar Hij zich neerlegde
Tussen twee Sala bomen, bewust en kalm.
Toen vond het Grote Overlijden van de Boeddha Gautama plaats.
De Volmaakte had uiteindelijk het Maha Paranibbana bereikt.
Daarop volgde een grote aardbeving,
Deze was angstaanjagend en schrikwekkend;
Hemelse trommels weerklonken op het moment van de definitieve uitdoving.

VII

Bij de afbuiging van de weg naar Kusinara, in het Sala bos van Mallian,
Lag het Gouden Lichaam van de Gezegende op een passende wijze,
Die van een Universele Monarch het Wiel van Rechtvaardigheid draaiend,
Velen kwamen hun eerbied, achting en respect betuigen
aan het Stoffelijk Overschot,
Met muziek, guirlandes en reukwerken, baldakijnen en paviljoens.
Hoog lag het lichaam op een brandstapel,
gebouwd van allerlei soorten geurig hout,
En het vatte vanzelf vlam en bracht sintels noch as voort,
Op een zondag in mei (Kasone) bij afnemende maan,
Toen het Gouden Lichaam van de Volmaakte werd verteerd door tejo-dhatu,
Bleven er Heilige Overblijfselen achter, die Dona in achten deelde,
Om aan de koningen te geven voor het oprichten van acht monumenten.

VIII

Groot waren de gebeurtenissen die plaatsvonden
Op de zeven dagen van de week.
In eerbied voor de Verhevene, de Achtenswaardige, de Gelukzalige,
Groet ik Hem, betuig ik mijn eerbied en achting,
Buig ik, lig ik voorovergestrekt, met vijf punten de grond beroerend, Vandana.
Moge ik vredig en gelukkig zijn: moge ik Nibbana bereiken.
Mogen alle wezens vredig en gelukkig zijn:
mogen ze de onsterfelijkheid bereiken.

* Eer zij de Achtenswaardige, de Verhevene, de Volledig Verlichte.

** Een maand had achtentwintig dagen.

Dit is een bewerking van Ledi Sayadaw's 'Seven-day verses', uit het Birmees
vertaald door Sayagi U Chit Tin.

De eerbiedwaardige Ledi Sayadaw was bekend bij geleerden van vele landen en
een van de meest eminente boeddhistische figuren van deze tijd. In februari 1895
ging hij naar India op pelgrimstocht om de heilige plaatsen te bezoeken die te maken
hebben met het leven van Boeddha. Bij terugkomst dichtte hij deze inspirerende
verzen voor het welzijn van die Birmese boeddhisten, die geen gelegenheid hadden
om naar het land van Boeddha te gaan. De verzen waren erg populair en zelfs
tegenwoordig worden ze nog door kinderen in boeddhistische gezinnen in Myanmar
(Birma) opgezegd.